Sorin Turturică

voci autohtone

AVIATORII DIN DANIANA

corint junior

Prolog

Cândva...

...a existat o ţară legendară, numită Împărăţia Marilor Urşi. Se întindea pe o câmpie imensă, unde oamenii nu ajunseseră niciodată.

Capitala împărăţiei era Tadaniana, iar Marii Urşi îşi ridicaseră acolo un palat din marmură roşie, cu acoperiş de argint.

Într-o zi, pe la sfârşit de vară, s-a întâmplat o mare nenorocire: o armată străină a venit dinspre miazănoapte, de la Muntele Întunecat, şi a dat foc tuturor aşezărilor întâlnite în cale. În fruntea cotropitorilor se afla un tigru alb, fioros şi răzbunător.

Bătălia cu oastea Marilor Urşi a durat trei zile şi trei nopţi. În dimineaţa celei de-a patra zile, în faţa tigrului alb a venit un sol, care a spus:

— Stăpânul meu, Arkeba, împărat din neamul Marilor Urşi, va deveni prizonierul tău dacă făgăduieşti că toţi locuitorii împărăţiei vor fi lăsaţi în viaţă.

Tigrul a rânjit plin de aroganţă:

— Să-i spui lui Arkeba că nu-i voi ucide pe supuşii săi, dar pun condiţia ca ei să părăsească această câmpie! Iar pe împărat şi pe membrii familiei sale îi aşteaptă temniţele de pe o insulă îndepărtată, pe care numai eu o cunosc!

După ce solul s-a înapoiat cu răspunsul, împăratul Arkeba şi-a luat rămas-bun de la soldaţi şi de la sfetnici. Însoţit de familie, el a mers şi a îngenuncheat în faţa duşmanului său. De atunci, nu s-a mai ştiut nimic despre niciunul dintre membrii familiei imperiale.

După bătălie, locuitorii împărăţiei distruse au plecat în pribegie către apus. Au găsit o regiune cu dealuri împădurite şi nelocuite. Au muncit, au ridicat aşezări, iar noua lor patrie a devenit prosperă. Cu timpul, împăratul Arkeba şi ţara lui pierdută au fost daţi uitării. Generaţie după generaţie, vieţuitoarele de pe dealuri reveniseră la

viaţa liniştită şi comodă pe care o cunoscuseră înaintaşii lor din Împărăţia Marilor Urşi.

Nici tigrul alb şi oştile sale n-au rămas prea multă vreme pe meleagurile pe care le-au cucerit. După ce au ars şi au dărâmat tot ce nu puteau lua cu ei, s-au întors la Muntele Întunecat.

Pe pământul răvăşit al câmpiei, acolo unde altădată au fost sate, oraşe, holde sau păduri, au început să crească flori. Erau tot mai multe şi mai felurite de la an la an. Natura vindeca rănile lăsate în urmă de armata tigrului alb, ascunzând sub o mantie colorată cicatricile trecutului. Cineva i-a spus acestui teritoriu rămas nelocuit *Marea Câmpie a Florilor* şi aşa i-a rămas numele!

Ceea ce nu se aflase niciodată era că, în pribegie, sfetnicul de taină al lui Arkeba, bătrânul bursuc Scipione, scrisese povestea imperiului dispărut. După ce a pus pe hârtie toate cele pe care le văzuse şi le aflase de la alţii, amărâtul Scipione şi-a dat duhul. Cartea scrisă de el a rămas secretă, fiind păstrată de urmaşii lui bursuceşti într-o lădiţă purpurie, în vizuina familiei din orăşelul Daniana.

AMPENAJ
PLANURI
MOTOR

ENAJ
FUZELAJ
ELICE

Capitolul 1
Gașca „Trei cireșe”

De la distrugerea Împărăţiei Marilor Urşi au trecut multe sute de ani. Locuitorii de pe dealuri păstrau încă obiceiul de a nu mai reveni pe Marea Câmpie a Florilor, nici măcar pentru o simplă plimbare.

În schimb, se bucurau de invenţiile recent apărute, care le permiteau să călătorească rapid, de la o localitate la alta: trenul, automobilul şi – cel mai spectaculos dintre toate – avionul!

Chiar şi în Daniana, un orăşel pe jumătate adormit, se înfiinţase un aeroport. Apariţia acestuia, la capătul de miazănoapte al localităţii, a stârnit senzaţie. Însă poveştile despre acel loc misterios nu erau nici pe departe atât de interesante ca năzbâtiile unei găşti care oferea zilnic câte un subiect de bârfă...

Gașca „Trei cireșe” din Daniana era formată dintr-un urs, un bursuc, o pisică și un cățel. Locuitorii se tot întrebau de unde venea această denumire ciudată. De ce „Trei cireșe”, dacă ei erau patru?

Deși au fost ademeniți cu promisiuni și cadouri, membrii găștii au păstrat cu strășnicie secretul. Până într-o zi de primăvară târzie...

Era cu puțin înainte de prânz, când gașca s-a oprit la cofetăria bufnițelor Penelopa și Cleopatra. În aerul răcoros al parcului plutea miros de eclere cu frișcă și miere. Ursului îi venea să leșine de poftă. S-a întors cu spatele la vitrinele cu dulciuri proaspete și a zis solemn:

— De azi nu mai mănânc prăjituri. Nu fac bine la siluetă!

Bursucul, moralistul găștii, a pufnit:

— La fel ai spus și anul trecut!

— Eu? Când? s-a mirat ursul.

— Era tot în ultima duminică din luna mai. Tot cam pe la ora asta și tot în fața acestei cofetării. Țin minte perfect!

Colecția VOCI AUTOHTONE dă glas autorilor români contemporani care scriu pentru copiii de azi. Povești pline de aventură, emoție și imaginație, inspirate de locuri, oameni și întâmplări de acasă.

Un imperiu dispărut. Un secret păstrat de sute de ani. Patru prieteni de nedespărțit. O aventură care le va deschide drumuri noi, pe pământ și în aer, unde vor fi pândiți de pericole neașteptate.

Gurmandul urs Kebi, istețul bursuc Scipi, pisica visătoare Carina și curiosul cățel Tim sunt cei patru prieteni din gașca numită „Trei cireșe", cunoscuți în tot orașul pentru poznele lor. Ritmul familiar al vieții le este dat peste cap odată cu apariția lui Xavier, un vulpoi îngâmfat, elev la Școala de Aviație. Cei patru prieteni ajung să pătrundă ei înșiși în tainele aviației, dar află totodată și de misterul care învăluie Daniana.

Un mister care va face ca nimic din ce știau să nu mai fie la fel...

8+

ISBN: 978-630-361-455-7

www.edituracorint.ro